

Jagttur til Polen maj 2010

I vinteren 2009 sad Gerner og jeg og talte om at det kunne være spændende at være med til bukke premieren i Polen. Jeg har før rejst med Malverjagtrejser til Polen med godt resultat, så vi forsøgte os der, og det kunne sagtens lade sig gøre. Vi planlagde en tur til Masurien fra 10 maj og hjem igen 14 maj, så vi også kunne nå bukkejagten herhjemme. Ja, det er jo en travl tid.

10.5.2010 møder vi op i Kastrup lufthavn med vores kuffert og vores rifler. Jeg har aldrig prøvet at flyve med våben før, men Gerner forsikrer mig om, at det nok skal gå fint.

Vi går hen til check in skranken og fortæller at vi har våben med, hvorefter vi bliver bedt om at gå hen til security og aflevere vores bagage der. Vi er på vej til Gdansk i Polen og den polske bukkejagt går ind i morgen. Der er derfor flere jægere med flyet i dag. Vi venter et stykke tid, hvorefter vi bliver kaldt ind i security afdelingen hvor vores rifler og papirer bliver tjekket.

Alt går fint og snart efter sidder vi flyet og SAS er så venlige at servere et glas vand på turen.

I lufthavnen i Gdansk får vi udleveret riflerne mod forevisning af bagage mærket, ingen problemer. Vi har lejet en bil som vi får udleveret. Vores kørselsvejledning til Mielno hvor vi skal bo, er på 6 linjer og vi er lidt spændte på om vi nu kan finde det. Der er ifølge Google 186km fra Gdansk til Mielno. Turen går nu fint og ved 19 tiden er vi ankommet til Mielno og må spørge om vej for første gang. Vi holder da lige ved siden af huset hvor vi skal bo, men skal bare om på den anden side.

Vi bliver modtaget af Gerner's guide Roman, der bor i huset samt jagtforeningen "Batalion"s formand Jurek. Jurek kan tale engelsk, hvilket vi er glade for. Vores polske er ikke eksisterende og det tyske noget rustent. Vi skal bo hos Roman og hans familie og senere kommer Anton, min guide.

Vi får serveret aftensmad og Jurek vil gerne høre noget om hvad vi gerne vil jage. Gerner vil jo gerne have en stor buk, hellere en stor end flere små samt vildsvin. Jeg vil også gerne skyde en stor buk og gerne en, en lille smule større end Gerner's, hvilket der grines en del over. Hvis der skulle komme et svin forbi er det også ok med mig men ikke noget stort ønske. Konkurrencen er startet! Vi vælger ikke at gå på jagt denne ankomst aften. Vi er trætte og vejret er heller ikke for godt. I stedet aftaler vi, at vi bliver hentet kl. 3.30 næste morgen.

Efter en kort nats søvn er vi forventningsfulde og parate til den første jagt. Anton og jeg kører ud i de kæmpe skove, sætter bilen og lister os ind i skoven. Vi kommer til et skydetårn hvor vi sidder en times tid. Anton har taget te med og det er jo fantastisk at sidde der, musestille, og se skoven vågne op. Fuglene kvirrer så det nærmest larmer i ørerne og pludselig lander der en stork foran os. Vi ser en kronhind men ingen bukke.

Denne morgen får vi ingen bukke og da vi kommer hjem, ser vi at Gerner heller ikke har skudt. Roman, Anton og Jurek mener at det skyldes, at det er koldt og fugtigt, og de synes vi skal prøve igen ved 12 tiden. Vi får dog heller ikke set noget på denne jagt.

Om eftermiddagen får vi os et velfortjent hvil og et stort og godt måltid mad. Kl. 18 bliver vi hentet igen. Anton og jeg sætter os i et skydetårn som står ud til en kæmpe rapsmark, der står i fuldt flor. Efter en stund ser vi en buk komme ud af skoven bag os.

Men den er langt væk, nok 300m og i hvert fald længere væk end jeg vil skyde. Anton synes godt nok at jeg skulle prøve men nej, det vil jeg ikke. Pludselig ser vi vildsvin på vej ind i rapsmarken. Der er både små og store svin imellem hinanden, og Anton synes ikke jeg skal forsøge mig med dem. For, som han siger, vi kan ikke se hvem af de store der er mama, og de små kan vi ikke se i rapsen. Lidt senere kommer der en anden buk ud, ca. midtvejs mellem den første buk og os, altså omkring 150 m. Det er ok for mig men ak, den står hele tiden i kanten af skoven, og der er hele tiden grene og blade der svinger ind over den, så jeg ikke kan se den ordentligt og få skudhold på den. Jeg holder på den længe og til sidst går den ind i skoven igen, øv for det var en pæn buk. Anton hvisker, at den kan godt komme ud igen senere så vi venter.

Mit øje fanger pludselig bevægelse lige neden for tårnet. Der står bukken! Den er en stor og flot 6 ender og den fejer og skraber i jorden og ser vældig farlig ud. Så går den nærmest ind under tårnet og lige frem foran os. Vi sidder helt stille og håber. Går den til venstre for os, får den fært men går den til højre er det fint. Den går til højre og da den er kommet lidt væk, skyder jeg. Der er ingen tvivl om at jeg har ramt men bukken løber lige tilbage i skoven. Anton mener jeg måske har ramt lidt lavt. Han kravler ned og da han når frem til skudstedet, løfter han tommelfingeren og giver tegn til jeg skal komme ned. Vi følger sweiss ind i skoven og 30 m. fra skudstedet ligger bukken forendt med en fin bladvugle. Det er en meget flot buk, absolut den bedste jeg har skudt.

Da vi kommer hjem, er Gerner endnu ikke kommet og jeg kan næsten ikke vente med at vise ham min superbuk, som den er blevet døbt. Da Gerner kommer hjem, viser det sig, at han også har skudt en fin 6 ender. Den er dog meget mindre end min, og da vi senere ser dem begge i gryden til afkogning, tror Gerner ikke på at det er hans. Han synes den var meget større, men ved siden af min ser den lille ud. Jeg kan mærke, at Gerner alligevel er stolt af mig. Vi får afprøvet et lille udvalg af polsk øl, de smager sørme godt, sådan en aften!

Efter 3-4 timers søvn, er det af sted igen. Anton og jeg lister af sted i skoven. Pludselig er der to vildsvin inde i noget buskads ikke ret langt fra os. Jeg når dog ikke at få skudt, inden de får fært og løber væk. Kort efter ser vi en buk inde på en eng. Jeg kan forstå på Anton, at han ikke er helt tilfreds med den, men han spørger om jeg vil skyde den, og det vil jeg godt. Jeg kan se den er lille, men den ser kraftig ud. Han sætter skydestok op, og bukken falder i skuddet. Det viser sig at være en bastbuk. Fin i basten og jeg er glad for den. Men jeg ved nu, at bast hedder velvet på polsk og vi så flere af dem på turen. Da vi kom hjem havde Gerner også skudt endnu en buk, men stadig mindre end min første.

Om eftermiddagen kørte vi selv, i vores lejede bil ind til den nærmeste by Olsztynek, gik rundt og kiggede og fik en god frokost til 82 kr. for os begge inkl. 2 halv liters fadøl.

På aftenjagten er der ingen af os der får skudt noget. Næste morgen ser vi heller ingen bukke men kronstyr og vildsvin. De svin vil dog ikke stå stille, og jeg er ikke meget for at skyde til løbende vildt. Om aftenen, ser vi kun mamaer og bastbukke og jeg får ikke skudt noget.

Da vi kommer hjem, venter vi længe på Gerner og Roman og da de kommer kørende, stopper de lige udenfor gårdspladsen og Gerner springer ud og lægger sin jakke over det der ligger på bagagebæreren bag på bilen. Roman dytter hele vejen ind på gårdspladsen. Anton farer hen og river jakken af og vi ser en meget stor buk. Jurek (formanden for jagtforeningen) udbryder: He wins! Anton ser lidt slukøret ud men vi hygger os alligevel og roser den flotte buk.

Gerner fortæller om jagten:

"Vi kørte rundt hele morgenen i mange fine områder, uden at se andet end råer og masser kronstyr. Roman blev mere og mere desperat, vi skulle jo gerne komme hjem med en stor buk.

Kl. var efterhånden blevet 8 -8.30 og vi kommer så ind i et område med åbent mark hvor der var små krat og grupper af buske. Pludselig så jeg en buk og hviskede det til Roman. Han kunne dog ikke få øje på den og begyndte at sætte skydestokken op. Det kunne hverken bukken eller jeg vente på, for den stod på kun ca. 60m afstand, så jeg skød til den fritstående, hvorefter den forsvandt. Roman spurgte om jeg havde ramt, og det var jeg jo sikker på.

Herefter går jeg hen til skudstedet og Roman til det sted hvor bukken forsvandt. Vi finder begge masser af hjertesweiss og Roman går ind i krattet. 5 meter inde ligger bukken og Roman dukker op med et stort smil og en stor flot buk.

Men der var endnu en stor buk i området, havde Roman set, måske endnu større end denne og da Roman havde tabt pusten, blev han tilbage ved bilen og jeg porschede af sted alene. Men bukken var som sunket i jorden. Vi gik efter denne buk igen om aftenen og jeg havde i stedet 2 mindre bukke for, men den store kom aldrig."

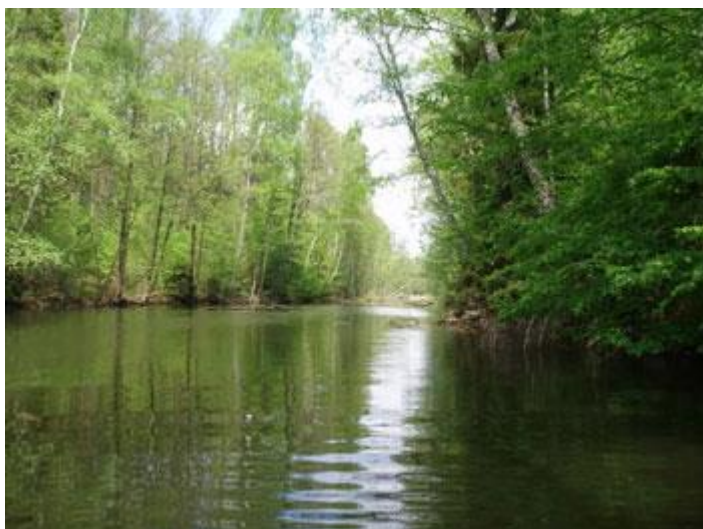

Om eftermiddagen inviterer Roman os ud at sejle på nogle af de mange søer og kanaler i området. Han har en lille robåd og vi får en skøn tur i et meget smukt og fredfyldt område. Vi ser hvordan man, i Polen, går på andejagt. Der er sat bænke op forenden af en slags badebroer ud i søerne. Der sidder man og skyder ænder. Det holder Roman meget af, kan vi mærke. Han viser os også en gravplads fra 1.verdenskrig og fortæller i øvrigt meget om egnen. Mest på polsk men også lidt tysk. Vi finder dog ud af at forstå hinanden nogenlunde.

Da det nu er sidste aften, vi er her, skal bukkeopsatserne jo vejes og protokollen skrives. Vi bliver kaldt ind på kontoret hvor vores opsatser står fint pyntet med gran i en kurv.

Waldemar, som skriver protokollen, vejer først min buk til 406g når de 90g er fratrukket. Herefter bliver de 3 små vejet og til sidst Gerners store. Der er helt stille i lokalet, da den kommer på vægten men et brøl lyder, da det viser sig, at den "kun" vejer

400g. Anton jubler og vi griner alle.
Tænk at 6g kan betyde så meget!

Indsendt af Ulla Brink